

[Halvgaard.]

sikkert give mig ret i, at disse skoletrætte elever i skolens overbygning i mange tilfælde ødelægger undervisningen for dem, der fortsat ønsker at gå i skole, og på længere sigt får vi endnu flere tabere i vort uddannelsessystem. Det er min erfaring, at de fleste elever i 14 års alderen gennem 7 års skolegang har fundet ud af, hvorvidt de skal vælge den boglige linje eller ej. De har set sig selv i en sammenhæng med deres kammerater. Kun i et arbejdsfællesskab med ligestillede inden for fælles interesseområde kan den enkelte få den selvrespekt og den værdighed, som gør tilværelsen til at holde ud. Man taler så meget om frihed, og i frihedens navn tvinger man hvert år i tusindvis af børn og unge gennem et apparat, der vil forme dem efter skabeloner uden hensyntagen til den virkelighed, som vi oftest ikke vil acceptere.

Bortset fra absolutte krav i grundskolen om en grundig undervisning i fagene dansk, regning og fremmede sprog må man lokalt — dvs. skolerådet — have beføjelser til selv at træffe bestemmelse om, hvilke yderligere fag der skal gives tilbud om, timetal i disse fag, klassekvotient og undervisningsmidler.

På grundlag af landets økonomiske foråmnen bør hele den offentlige finansiering af skolevæsenet ske direkte fra staten ved månedlige statstilskud, som den enkelte skole kunne administrere, og hvis størrelse bør afhænge af elevtal, elevernes aldersfordeling og skoledistriktets størrelse og befolkningstæthed. Så blev der en retfærdig og rimelig fordeling af midlerne. Modsat den nuværende ordening bliver det skolens indtægter, dvs. tilskuddene, der styrer skolens udgifter. Ved statens fuldstændige overtagelse af finansieringen af udgifterne bortfalder samtidig alle de administrationskrævende refusionsordninger og procenttilskud vedrørende amter, kommuner og selvejende institutioner, og forældrekredsen i samråd med lærerkollegiet — skolerådet, kan man kalde det — har da til opgave bedst muligt at administrere det modtagne beløb. Lokalt kan skolens ønsker prioriteres, ligesom man kan tage bestemmelse om de besparelser, der kan være nødvendige i givne situationer. Hermed er der skabt større frihed for den enkelte skole, men samtidig under øget ansvar.

Ordføreren for forslagsstillerne (Bernhard Baunsgaard) (RV):

På det radikale venstres vegne fremsætter jeg hermed *forslag til lov om ændring af lov om særlig indkomstskat m. v. samt afskrivningsloven. (Procenttillæg, ekspropriation, jordfordeling og afløste jordrentebraug m. v.)*.

Hensigten med fremsættelsen af lovforslaget og den berørte problemkreds er praktisk taget den samme, som venstre har haft med det nu tre gange fremsatte og kun fra gang til gang let ændrede lovforslag af samme karakter. Men det middel, vi benytter ved beregningen af den afgiftspligtige fortjeneste ved salg af fast ejendom, er et andet.

Det er åbenbart for alle, at den særlige indkomstskat med den senere tids kraftige stigning i inflationstakten og dermed også ejendomspriserne har haft nogle helt urimelige virkninger for den almindelige spekulationsfrie handel med landbrugsejendomme og typisk for de handler inden for familiens kreds, der skal formidle generationsskiftet. Det har aldrig været hensigten med denne lov, at den skulle ramme den almindelige omsætning med fast ejendom til almindeligt gældende priser, og det er en selvfølge, at prisen på fast ejendom forhøjes, når prisniveauet for alle andre varer går i vejret. Det var betragtninger af denne art, der i 1964 førte til, at man besluttede sig til at holde parcelhusene uden for denne form for beskatning, og det kan på denne baggrund forekomme helt bagvendt, at man for landbrugenes vedkommende efter den gældende lov beskatter ret beskedne fortjenester kraftigt samtidig med, at nok så voldsomme fortjenester på parcelhuse får lov til at passere ubeskattet.

I det radikale venstre ønsker vi at opretholde den særlige indkomstskat i de tilfælde, hvor fortjenesten ved et ejendomssalg ligger ud over den margen, som den stedfundne pristalsregulering angiver. Hvis jord er steget i takt med alle andre priser, er pengene til eventuelt at købe ny jord i stedet for den, man sælger, blevet tilsvarende mindre værd, og så er det ikke rimeligt at beskatte. Men er jorden steget mere end de øvrige priser, der gælder i samfundet, vil det være rimeligt at inddrage en vis del af differencen mellem den almindelige pristigning og den højere pris, man kan få for